

CONCILIORVM

SYNO PSIS,

PER

JOHANNEM PRIDEAUX.

haud ita pridèm apud

OXONIENSES S. T.

Professorem R E G I U M, & Postca

Episcopum_ Wigorniensem_.

'Ουκ εν πο μίρα το δ'.

OXONIÆ,

Typis & Impensis LEONARDI LICHFIELD, Academie Typographi: Veneunt apud THO. ROBINSON. A.D. 1651.

A ORIGINAL STATES

CAP. I.

De Synodis in genere.

Ynodographia dici potest, quæ conciliorum aliorung; conventuum Ecclesiasticorum synopsin ita methodice ponat ob oculos, ut hesitanti constet quid in quibusvis ex illis sit quærendum, & de inventis quid sit

judicandum.

2. Concilium autem est liber, publicus, & Ecclesiaflicus conventus Episcoporum pra cipuè, aliorumque Doctorum à diversis Ecclesis legitime deputatorum ad examinandas, juxta scripturas, causas Ecclesiaficas, eásque
pro concessa potestate communibus susstragiis, sive per
Canones in sidei dogmatibus, sive peridiatyposes in agendi modis, sive per decreta constitutionésve in disciplina, absq. studio partium determinandas. Itaque

2 3. Co-

Conciliorum Synopfis.

2

3. Cogenda non sunt 1. Ad lites Papales aut politicas dirimendas, que in Dietis, Parliamentis, aut Comitiis aptiùs componantur. 2. Nec Papæ est ista ex officio
convocare; multo minus (nisi sit specialiter à convocatis electus) illis presidere. 3. Nec alii, nisi Episcopi, aut
aliàs deputati à suis Ecclessis, ferant decisivam in illis
sententiam. 4. Nec sententia aliqua est admittenda ut
ad salutem necessaria, nisi ex verbo Dei robur habeat
& authoritatem. 5. Nec rescindi debent publica decreta
à privatis, qui per deputatos illis consenserum: sed acquiescendum est, aut patiendum donec parilis solvat,
que ligavit authoritas.

4. Talia fuerunt & 2. Apostolica.
frequenter occurrunt 4. Controversa.
5. Rejecta.
6. Nationalia.
7. Colloquia.

QUEST.

QUESTIONES.

- 1. Concilia fint inflitutionis divine. & fimpliciter necessa-
- 2. Penes unum, aut cortos aliquos Prelatos, Principofue, convocandi concilia refideat authoritas? N.
- 3. Cogi debeant Concilia ad res politicas, aut controversias privatas determinandas? N.
- 4. Pralati Ecclesiastici tantum babeant in ile suffragia decisiva? Aff.
- 5. Sensus scriptura controversus securins à Conciliu quam à privatis Dolloribus petatur? Aff.
- 6. Conciliorum decreta contra apertum feriptura teatum aliquid valeant? N.
- 7. Decretis Concilis str acquiescendum, saltem um publice resistendum, donec par dissentium liberaverit authoritus ?

2 0.0 mm . 6. m.2

entire sevelation Cong

A 3

CAP.

.

ıt

2

An

CAP. II.

De Concilius Judaicis.

1. Superin Judaicorum titulo hic non comprehendimus, vel 1. Sanedrim Gedolah ex Lxx 1 i Senatoribus conflatum, Num. 11.24. vel 2. Sanedrim Katon ex 23 fedentium in portis confistorium, Deut. 16.18. vel 3. tres Dijamin in minoribus oppidis litium diribitores conf. Matth. 5.22. quia stata ista fuerunt ad doctrinam, cultum, & disciplinam tam in republica quam Ecclesia conservandum; sed conventus solenniores in extraordinariis negotiis ad aliquid statuendum, tollendum, aut reformandum, prout res tulerit.

1. Sichemiticus sub Josea & Eleazaro; de 1. Prohibenda cum gentibus societate. 2. de diis alienis exterminandis. 3. de offibus Josephi sepetiendis in possessione

fua,ut iple præceperat. 70f. 24.

2. Hierosolymitanus primus sub Davide, affiftentibus Gad & Nathan; de 1. Levitarum recensione, 2. Sacerdotum per 24 classes partitione, & 3. de singulorum officiis 1 Chron, 23. quod restituit Ezechias 2 Chron. 29. 25.

3. Carmelitanus sub Ahab & Elia; ubi 1. Baalifmus expenditur, 2. Cultus Jehovæ miraculose ftabilitur. 3. Baalitæ ultimo conficientur supplicio. 1 Reg. 18.

4. Hierofolymitanus II. sub Ezechia; de 1. Templo purgando, 2. Cultu ritè instituendo, juxta Davidis przscriptum, ubi verifimile est aliquando fuisse decretum de Salomonis proverbiis transcribendis juxta titulum cap.25. 2 Chron.29.

5. Hierosolymitanus III. sub Josia & Helkia; in quo 1. Repurgatum erat templum. 2. Extirpata idololatria. & 3. Fodus cum Domino renovatum, juxta librum legis ab Helkia inter templi rudera

inventum 2 Reg. 33. 2 Chron. 34.

6. Hierofolymitanus IV. fub Zorobabel & Ezra, cæterifq; Judæorum primoribus è captivitate Babylonica reducibus; in quo 1. Disponuntur ab Ezra przcipue, prout nunc habentur, libri canonici: 2. Adjiciuntus petukim, paralchim, & Heytakim ad textus diftinctionem, & lectionem. 3. Masorah cum Tikkum sopherim punctis hebraicis, & cateris apicibus ad linguam

2. Tales observentur fuiffe conventus.

on

rel

0.

pi-

fta

re-

0-

n-

u-

Conciliorum Synopfis.

guam sanctam conservandam, & posteris transmittendam inchoatur, & promovetur. Elis Levita praf. 3. Masor. Genebr. Chron.l.2. pag. 183.

7. Synodus que dicitur sapientum sub Johanne Hircano 1°. de recipiendis Phariseis & Scribis cum eorum antesignanis Sammei & Hillel. 2. De damnandis Sadduceis cum ducibus eorum Sadoc & Bajethos, qui eam ob causam ad Samaritanos se contulerunt, negantes anime immortalitatem, & quodvis futuri seculi premium. Ubi 3. quibusdam videtur libros, qui nobis sunt apocryphi, in canonem suisse selatos per tertium Hebreorum canonem. Genebrard. Chron. L. 2. pag. 197.

QV A S7.

QUESTIONES.

- (1. Cabale reditio injuncta fuit in Synodo Sicheminica? D.
  - 2. Ex decreto Concilii, vel sponte parabole quedam Salomonis per famulos Hezechie erant conquisite, transmise posterus? D.
  - 3. Masorah, & puntia Hebraica à Concilio 40 Hierosolymitano munuantur authoritatem? videtur.
  - 4. Scripta, que hubemne Apocrypha, ab aliqua Judeorum Synodo in Canonem fuerunt relata? Vid. Genebr. Chron. L. 2. p. 190 & 197. Non constat.
  - 5. Sadducaerum Epicurismus, aut Phariseorum superba, & avara hypocrisis piùs, & onthodoxie erat intelerabilior, aut Ecclesse pernitiosior? D.
  - 6. Syrraxis ista sub Ptolomzo Philometore de Templi Hierosolymitani, & Samaritani antiquitate apud Josephum Autiq.L.13.c.6. Synodis Judaicis commode a nonnullis accenseaturi. N.
- 7. Consultatio potikis pro re nata, quam Concilium fuit Herodis ista Sacerdotum & Scribarum convocatio ad judicandum tanthm locum, quo Christus nasceretur Matth-2.? Aff.

B

of the case of the street of the street of the street of

daring Con Callette e v e dan

ally tops upper formet, of

CAP.

TIS

br.

0.

ri-

nis

d-

2-

a-

n-

li

i-

0-

)-

****

CAP. III.

De Conciliis Apostolicis.

D Apostolica referantur Concilia que vel r. contra iplos; vel 2.ab iphs inveniantur celebrata. Contra ipsos convenerunt (ut Evangelium, fi fieri potuisset, quasi in cunis extinguerent) 1. Annas Caiph.s, Johannes, & Alexander cum toto genimine pontificiali Aff. 4.6. & ordinaverunt ne in nomine Jesu omnino loquerentur, aut docerent v. 18. 2. Convenerunt fidem cum Sadducæis, ubi Apostolosad lanienam destinatos liberavit Camaliel ut flagris tantum & minis lancinati demitterentur. Al. 5. Tertium iftorum conciliabulum Stephanum ad lapidationem destinavit. Ad. 6.12. & 7.59. Quarto sub Anania Conciliabulo Paulus erat colophizatus, & inter Pharifzos & Sadduczos penè difcerptus. Ad.23. 10. Quintum coegiffe dicitur Anania junior, ubi Jacobue frater Domini cum quibusdam aliis mortiadjudicatur. Joseph. Anig.L.29.c.8.

2-Concilia

2. Conci.

lia ab Apo-

folis cele-

brata no-

tantur vul-

go

1. De furrogatione Mathia in locum Jude proditoris. All.1.

2. De electione septem Diaconorum. Atl.6.

3. De lege ceremoniali non urgenda; cum ex gratia divina per folam fidem in Christum obtineatur justificatio Act. 15.

11. in quo exactum observetur insequentium Conciliorum directorium.

4. De toleratione legalium ad tempus, ut lucrarentur infirmiores tali angualacias, & Synagoga mater honeste sepeliretur.

 In quo Symbolum quod dicitur Apostolicum à congregatis Apostolis, unoquoque suum articulum conferente, erat conflatum.

 Quod obtrufit Ecclefiz canones 85 fub Apostolorum auchoritate, de quibus multifariam controvertitur.

7. Antiochenum. ubi inter Canones novem, octavum Ethnicorum idola per substitutionem imaginum Christi eliminanda przcipit, reliqui Canones pii sunt Synodali authoritate destituti. Vid. Bin. Tom. 1. p. 19. & Longum. p. 147.

QUEST.

QUESTIONES:

1. Apostoli convenerini in aliqua Synodo ad Symbolum quod habeenus consiciendum? D.

2. Canones qui circumferuntur Apostolici Apostolis perpe-

3. Conffet de spforum authore, authoritate, aut numero? Vid. Joverium. p. 2. N.

4. Episome constitutionum Apostolicarum in Creta reperta, & à Carolo Kapellico edita alicujus set momenti? confule P. Crab. N.

5. Assumptio B. Virginis in conventu Apostolorum alique nitatur fundamento? N.

6. Concilium Antiochenum de probandis imaginibus sit prossus imaginarium? A.

7. Plenarium istud A&. 15. Apostolorum Concilium sit exemplar omnibus sequentibus Synodis imitandum? A.

CAP.

Clemens S.

CAP. IV.

De Conciliis Oecumenicis approbatis.

SECT. I.

De Occumenicis Gracis sive

Ecumenica seu generalia sunt Concilia, in quibus liberè coeant ex omnibus nationibus Episcopi, & docti ad res Ecclesiassicas juxta Dei verbum, & receptos Ecclesa Canones, pie, prudenter, & ordine, sine partium studio expendendas & determinandas,

2. Talia autem funt

C2. Latina five Occidentalia,

B

1. Nicznum 1m. 2. Conflantinopolitanum 1m, 1. B Gracis 3. Ephonaum in 4. Chalcedonense. numerantur et ? 3. Conflantingpolitanum am. int gniora 6. Constantinopolitanum 3m. 7. Nicenum 2m.

A. D. 325. L. 2. c.29. Baren. An. 359.7. 27. Longus.

4. Nicanum im inde dicitur, quia in Nicaa Bithy-Hilar. Socart. niæ (ubi poftes, ut hoe eluderent; Conciliabulum coegerunt Ariani) sub Constantini magni auspiciis, tempore Julii 1, & Silvefri P. P. erat celebratum. 2. Com stabat Episcopis 318, præsidente Hosio Cordubensi, alsidentibus Potamone Heraclienfi, Paphnutio Thebaide ob Chrifti causam monoculis, una cum Paulo Neocasariensi, qui propier eandem professionem manum ferro candente ambustam complicabat, & Eustachio Antiecheno, qui eleganti Imperatorem oratione nomine Contilii excepit, plurimifque aliis doctrina & miraculis inclarescentibus. 3. Canones iplius 20 tantum (nec fatis conftat quâ certa fide) ad posterorum manus pervenerunt: forsan hoc evenit Arianorum panurgia & potentia. Nonnulli plures obtrudunt per Jeluitas Turrianum, & Pifanum, hand ita pridem ex cryptis Arabicis traductos, quos na actiores non magni faciunt. 4. Tria ferunt in Synodo hac illustri pracipue condemnata. 1. Harefis Ariana filii cum patre conternitatem, & durvolar blafpheme oppugnans. 2. Afianorum de Paschatis celebratione more Judaico dissornis ab Occidentalibus diffensus. 3. Una cum Meletianorum & Novatianorum schismaticis rixis, quibus orthodoxis Episcopis perpetuas creabant molestias. 3. In hoc Concilio Imperator libellos Episcoporum invicem se lancinantium, ut inspectione indignos, Vulcano consecrat. 6. Philosopho cuidam jactabundo, & Christianismum petulantius persequenti, ab illiterati cujusdam congressu, blasphemum blasohemum os obturatur. 7. In quo etiam, colibatum cleri importune urgentes alios, celebs Paphnutius italrepulit, ut in fumos abiit illorum incendium. durasse dicitue per triennium. Consulatur de co Gelafius Cycizenus, cum Sculiett analysi. Socrat hist. l. 1. c.8. Ruff. L. 10. c. 1. Bell. de Concil. L.1.c.5. & 13. Hift. Tripart. l. 1. c. 13. Baron. ad an. 325. n. 13. Calvin. Inftit. 1.4 c.7. f. 1. Camerar. hift. de Concil. Nicen.

Canstantinopolisanum im sub Gratiano, & Theodosio A.D.383. magno, & Damajo 1: ex 150 coaluit Episcopis. 2. In eo quis prætidebat, præter Cyrillum Hierofolymitanum, non constat. 3. Macedenium Episcopum Constantinopolitanum Spiritus Sancti deitatem perfide impugnantem condemnarunt, & exauctorarunt, una cum Maximo Cynico propter indisciplinationis ejus doctrinam ut habetur can. 6. Canones ejus Ceranza exhibet rantum 7. Lingus 9, quos omnes præter 1m de fide Nicena recipienda, & hæreticis proscribendis Romana respuit Ecclesia. 5. Consessiones En quantum omnes, pratet allam Homousianorum quam retinent hodina Concilis arna liturgica sub symboli Nicani nomine, Imperator Occumenicis. difcerplit. V. Hanc à Gregonio Nazianzeno ad Synodi mentem concinnatam elle creditur. 7. Huic verba filiog; Addunt pro que aftruunt S.S. à patre & filio processionem à Benedicto arbitratu. 20 addita elle cognoscuntur, quod Leones 1 & 3. ipfius entecesfores facere non fuerunt aufi. Longus ex Lombard. 1. Sent. D. 11. Bonavent. & alie. Theodoret. hift. L. 5. c.6.

Ephefinum 1 p fub Theodufio juniore, promovente A.D. 434. Celeftino 19, forliciter coivit. 2. In hoc 200 Episcopi Neforium condemnarunt Constantinopolitanum, una cum Cari-60 Sycophantico ipfius presbytero, qui pro duabus in Christo patucis personas obtruste diversas, adequie B. Virginem acisarizar cantum non Storizar contendebat nominandam. 3. Præles hic tantom invenitur Cyrillus Alexandrinur, quem piè & fraternè invitantem ad Saniorem fenlum leperciliose contemplit Nefferius, & pellecto fib-

dole

y-

oem-

nffi-

ri-

jui ate

le-

it,

18.

rta

eb-

ri-

on tri

re

fi

ú

82

if-

io

i-

i-

n-

u, m

¢ 10.

dolè in partes Johanne Antiocheno, eum una cum Concilio anathematizante reciprocè anathematizavit. 4. Ad Imperatorem re delata, & penitus intellecta, absolvitur cum suis Cyrillus, & cum obructantibus in exisium pellitur Nessium in Oasin Lybix sabulosam, ubi ut Cain alter sucurans huc illuc, & blasphemans, tandem lingua-vermibus corrosa, extremum emisit halitum. 5. Concilii hujus circumferuntur duo exemplaria; primum 8, secundum az exhibens canones, qui Cyrilli anathematismis comprehenduntur. 6. A. Theodoreto isti vellicantur, sed à Cyrillo ab objectis liberantur. 7. Massilianite, qui & Euchite, & Embusiaste audiunt, ab hoc transsigantur cœtu, & sidei Micene consirmatur integritas. Vid. Liberatum in Breviar. cap. 11. sq. Evag. hist. L. 2. c. 2. & sq.

A.D. 454. 7. Chalcedonense sequitur in B

7. Chalcedonense sequitur in Bithynia per Imperatorem Martianum ex 630 conflatu Episcopis, qui eidem cum conjuge Pulchria interfuit, contra Eurychetem Archimandritam Constantinopolitanum, & Dioscorum Alexandrinum ipsius hyperaspisten, damnabarque acta Concilii Ephefina Angeixife. 2. Afteusbant autem ifti unicam tantum in Christo post incarnationem, eamque divinam fuiffe, naturam. 3 De Prælide istius Contilii præter Imperatorem, & Judices moderantes (qui non nominantur) nil certi conftat: pareium stud'o inter Leonem im Romanum, & Anatholium Constantinopolitanum Patriarcham negotia plerung; disceptantur & transiguntur. 4. Actiones juxta Carranzam (quam se siones alii appellant) numerantur in eo sedecem, quibus subnectuntur canones 29. 5. Hos (nec quicquid quod illorum obstat ambitioni, ac si totus mundus erat conditus ad ipsorum obsequium) nullatenus probant Latini, quia post discessim Legatorum Leonis, Pafchasini Lilybrani, Lucentii Asculani &c. à Gracis sancitis præcipuè illum non ferunt eanonem de privilegiorum paritate, propter sedem Imperialem à Constantinopolitanis aque ac Romanis vindicatam, unde Leo rugit Romanus & frendent catuli, ac fi primatus potins, quam fidei synceritas, ritas, Concilii esset scopus palmaris. hinc Remanensa quod placet tantum probant in Conciliis, quod displicet abrogant; ut Conciliorum correctores, nen corrigendi, qui id agunt talibus versutiis, ut omnes procidant, & adorent bestiam. 6, Dioscorum juste hic exauctoratum receperunt nihiloninus Africani, & Abysini tantum non in Sanctorum album referunt. 7. Theodoreti Cyri Episcopi (qui Cyrilli Alexandrini in Nestorii gratiam perstrinxistet anathematismos) admittitur palinodia, & sedi sux restituitur, qui postea orthodoxis suis scriptis benemeritus est de Ecclesia.

Constantinopolitanum 2dum Sub Justiniano 1 mo Epis- A.D.532. copos 165 numerat, præside Mene, vel potius ipsius successore Eutychio Constantinopolitano Patriarcha. Vigilius autem Papa (qui Constantinopolim ad citationem Imperatoris veniffet) Concilio tamen noluit intereffe, ne Eurschio cedere in primatus sui præjudicium videretur. 2. Id agebat Imperator, ut Eurychianos & Orthodoxos uniret in publicam tranquillitatem: ideoque tria capitula de condemnatione Theodori Mopluesteni, epistola Ibe ad Marim Perfam, & Theodoreti adversus Cyrillum anathematizatum revocari voluit: Sed 3. obstabant constanter occidentales cum Papa Vigilie, confirmaveruntque non tantum przcedentium Conciliorum trium, fed & omnia Chalcedonenfia decreta hæreles & hæreticos istos anathematizantia. 4. Adjecto etiam in Origenis errores deleterio, quibus aut Christi divinitas, aut corporum negatur referrectio, aut aftruitur reproborum aut diabolorum restitutio (quos Sociniani hodie ab Orco revocant) 5. Perrus etiam Amiochenus, qui contendebat crucifixum trifagii hymno effe addendum, & Ambimus Constantinopolitanus Eutychetis partes una cum Imperatrice Theodora & aliis gnaviter promoventibus, cadem, cum aliis nonnullis, cenfura innodansur. 6. Prostant hujus Concilii collationes octo, & Canones live anathematismi quatuordecem. 7. Lectu Aigna hic occurrent Epistola Falin Papa ad Penum Ar tiochenum

3/3/22 1. 37

tischensen monitoria; & fidei expositio secundum (ut dicitur) revelationem Gregorii Neo-Casariensis apud Carranzam. Consule de hae Synodo Zonar. in vit. Justiniani. Niceph. L. 17.c. 27. Grogor. L. 1. Ep. 24. Evagr. 1. 4.c. 34. Liberat. in Breviar. c. 23, & 24. quem cauté legendum monet Bellar. de Ecclesia L. 1.0.5. quia ad Romanensium salivamnon sapit.

A.D.680.

9. Constantinopolitanum III. fub Conftantino Pogonato, promovente Papa Agathone, per millos à se legatos coaluit. 2. Convenerunt in eo Episcopi 150 (qui enim 279, vel 289 hic recensent, Romanos absentes, & alibi consentientes accensent) Huic Przsidem se przbuit ipse Imperator prasens, & non Papa deputatus. 3. Condemnantur hic Monothelite, Sergius, Cyrus, Pyrthus, Petrus, Pautus, Theodorus una com Papa Honorio; qui ad Butychianifmum palliandum unicam tantum contendebant in Christo esse voluntatem. Ad hoc-probandum adducir Macarius pracipaus istorum coriphaus supposititia librorum exemplaria, vel caftrata & interpolata; & delirus fenex Polychronius, ex suscitatione cujusdam mortui, conatus est ridicule hærefin suam stabilire. 4. Actionibus abfolvitur 18, in quibus totius processus ynodalis luculenta traditur enarratio: ubi actionis 32 Agathonis Papa, & 112 Sophronis Patriarche dignissime lectu funt Epistole. 5.Canones 102, qui vulgo huic annectuntur Concilio, non ab eo fuerunt fanciti; fed à Patribus 227 post annos circiter 27 fub Justiniano 2 do în Trullo (hoc est in peristilio palatii Imperatorii testudinato) erant additi; unde Trullani vulgo audiunt : nec à Romanensibus (inprimis propter damnatum Papam Honorium, & communicata zqualja Patriarcha Conftantinopolita, cum Papa privilegia) omnimodo probantur; fubscripfic tamen iplis cum Imperatore, & Patribus 227, Santtiffimus Papa Romanus ut haberur Canone ultimo, & recipiunt alif apud Joverium. 6. Nihilominus, quò magis fidem hifce omnibus derogene recentiones Papicole, fub mediche, feut quinifexte eludo referunt.

Con-

referunt hos canones in supplementum hujus, & 62 Synodi, quibus Canones desuere; quos ideo non tanti faciunt Latini, quia à Gracis post discessum illorum emanarunt. 7. Consirmat hoc Concilium non pracedentium tantim generalium, sed particularium, utpote Antiochena, Laodicena, aliarumq; Synodorum, canones. Quia addit qua probanda sunt in scriptis Patrum orthodoxis ut patet can hujus 2do. Vid. Paulum Diacon in vit. Confant. 4. Adonem Viennensem, Bedam, & alios cum Iever. e-justem Concilii propugnaculo, quo adversantium sex rationes contra illud diluit Universal. Synod. classe 12.

Nicenum II fub Conftantino Irones imagines, & fta- A.D.781. tuas, cum reliquiis à Leone I auro & Constantine Copronyme iphus avo, & abavo confractas, & diflipatas, in integrum reflituit; promoventibus precipue negotium Gregorio 20, & 30 una cum Adriano 10, & Conftantinopolitano Patriarcho Tarafia. 2. Ab hoc diffidio imaginario arrepta erat à Papis ansa Occidentales subducendi à debita, & jurata Gracis Imperatoribus subjectione, & imperium Occidentale à Gracis ad Francos transferendi. 3. Confluxerunt ad hoc Concilium Episcopi 350, qui sub Przcide (ut videtur) Tarafio Actionibus 7. & 22 Canopibus iconoclastas, ut hareticos, perstrinxerunt : quorum argumenta salsè repetit, & elidit Cahvinu Inft. L. 1.c. 14. f. 14. firmant tamen Patriarcha Germanus, cum Iohanne Damascene, cujus manum amputatam, ob imaginum defensionem, ab imagine B. Virginis prædicant effe restitutam: ut & miracula edita à sanguine lancinati erucifixi apud Berithos ad converfionem malitiose vulnerantium. 4. Præter prolixam Inter Gregorium & Epiphanium Act. 62. annexam de imaginibus, & corum cultu velitationem, intersperguntur nonnulla de Angelorum corporeitate, & traditionibus pon Scriptis scriptura aquandis, de imaginum falutationibus, & cultur & cultura que à recentioribus non pro-

bangur. Illud laudandum quòd acta pracedentium fex

ir

i-

10

Conciliorum rata esse; & grata decernunt. 5. Latriam interim Deo tantum reservant contra Halenem, Aquinatem, Bonavenuram, & recentiores illorum asseclas, qui eundem honorem imagini, & exemplari: hoc est latriam Christo, hyperdusiam B. Virgini, & dulian Sanctorum decernunt imaginibus. 6. Bellarminus & Barenius existimant hanc Synodum à Patribus Concilii Frankosorabensis sub Carolo Magno suisse condemnatam, sed mascule se illis opponunt Binius, Surius, & alii apud Longum, p. 632. Jamdudum antea 7. Albertus Pighius hanc Synodum cum superiori transsixisset, ut adultecinam, quem refellere conatur Turrianus Iesuita, quàm dextre lestores videant. Hujus Concilii dicitur hoc esse dissirio chon.

Id Deus est quod imago docet, sed non Deus ipse; Hanc videas, sed mente colas, quod cernis in ipsa.

Hujus habes apud Binium duo exemplaria, Grzco Latinum unum, alterum Latinum, quz, ad placitum, ubi vacat, conferas.

money, & did't Con har late Land or a no himsen

we one a palitie sulm a lum, a Patierte

me and the second

Q V Æ S T I O N E S.

- Convocatorum numero, & canonum, rebus in eo gestis & determinatis, editione incorrupta & authentica aliquid certò constet?
  - 2. Concilii 1 Constantinopolitani canones à Romanensibus
  - 3. Symbolum quod ibidem habetur Nicerum à Crégorio Nazianzono fut iconcinnatum, & relle postes cum additamento Filios. à Benedicto 7 no promulgatum?
  - 4. Canones Chaltedonerafis Contilit jure à Papicolis ex-
  - 5. Origenes meruerit Concilii Constantinapolitani tam du-
  - 6. Papa Honorius rette à Comilio Constantinopolitano 30 pro Monothelita fuerit condemnatus?
  - 7. Nicanum Concilium 2 franckofurtensi evidenter satir sit reprobatum? Alleric Bell, negat Bin.

Silled ; ... Viennense.

Tilen aut

Miller the soid

A.D. 350. 3 Arabacat Concil an daple the address of success of success of success of success of success of the success of the

ažždžd sažž dada

CAP. V.

De Conciliis Oecumenicis Latinis.

SECT. II.

1. GRzeis five Orientalibus totidem Latina & Occi-

2. Scilicet 4. Viennense.

5. Florentinum.

6. Lateranense 5.

7. Tridentinum.

A.D. 359.

Vid. Longum p.266.

nodi hujus Patres numerofiores & culciores. 1 . fidem Nicenam ulque ad apleem effe tenendam, & ouvoier effe afferendam. 2. Sirmienfis Synodi decreta effe explodenda, 2. Orfacium, & Valemen cum affeclis fuis Arianis Ecclefiz Vid. Pratescommunione effe privandos.4. Qui paulo anteà per libel- lumin V. Valum apud Papam Julium Arianismo renunciassent, nunc lens. vero ut canes ad vomitu rediffent. 5. Ejecti fic, Imperatorem nimis infectum ita confictis officiis demulcerunt . ut. conducto in Nica Thracia conciliabalo fub titulo confessionis Nicee formulam fidei ad suas rationes dedolatam cuderunt, & ita nominis homonymia incautiores inescarunt. 5. Quin & eò progressi funt, ut vi in ipsorum fententiam Episcopos reluctantes cogerent; Ipfimque Pontificem Romanum Liberium in partes suas pertraxerunt. ut Aibanafii condemnationi fubscriberet : quem quomodo pargat Bellarminus vid. de Pomif. Rom. L. 4.c.9. 6. Pratextus hic fophisticus hareticorum est observandus, qui consubstantialitatem sublatam volebant è Symbolo ut vocabulum scripmrz ignotum, &captui populari minus accommodum, ut ipfi tali ftratagemate fidem Nicenam everterent. Quare 7. Ariminenses hi orthodoxi, in Arianos, vibratis anathematibus, illud stabiliunt quod monet Longue Bellarminum non animadvereiffe, dum unam tantum Synodum Ariminensem, camos reprobacant afteuit; chm aliteren Arbanafio de Synodis. Ambrof. Epiftola 32. iplog; Baronio An:359.n.49. & la potuit informari.

Laterana 4º prima sub eodem titulo comprehen- A.D.1123. dantur, ut Papales potius rixas, quam doctrinam & difciplinam Ecclefia respiciencia. 1m fub Hemico 50, & Calinte 203. Episcopos 300 (vel juxta Bellarm. 900) Canones vero 22 numerat. 2. Burdinus Anti-papa in hoc deponitur. 3. Investiturz per annulum & baeulum Imperatori adimuntur, & Pontifici conceduntur. 4. Pontifex abfolvit Imperatorem, & electiones Episcoporum Germanicorum illi indulget. 5. Decermentur cruciatz in bellum Saracenicum. Quibus 6. bellum illud gerentibus efficitur :

pertitues 7. Apud loverium & Garranzam hoc non occur-

A.D. 1131.

A.D.1179.

rit, & Bellarminus non extave fateur: tam fedulos fe przfliterunt pontifices Conciliorum Generalium scriniarios. 11. Sub Loibario Imperatore, & Innocemio 20 mille circiter Episcopos accumulat. 2. Canones exhibet 30 è Gratiano & Vaticana Bibliotneca nuper editos, quos non extare afferuit Bellerminus. 3. Petrum Leanir fedem ufurpantem Papalem fub Anaderi 2di titulo exauctorat. 4. Petrum de Bruis, & Arnaldum de Brixia Petri Abaillardi discipulum pædobaptifmum, Ecclenarum fabricas, & crucis venerationem improbantes, hareticorum notat stigmate. 5. Sacrilegos istos effe laicos, & periculum æternæ damnationis incurrere, qui decimas recipiunt, pronuntiat. 6. Torneamenta five hastiludia interdicit, in quibus vitæ periclitatur jactura. Et 7. Foneratores, przcipue clericos, Christiana privat sepultura, & Orce devovet. III. Sub Frederico 10, & Alexandro 30, 300 Episcoporum confellu schisma tollit inter Alexandrum hunc, & Ostavianum quendam, & ipfius fucceffores Gindonen , & Ichannem à Germanis adversus illum succollatos, quod Europam in partes diffraxerit. 2. Albingenses sub nominibus Catharorum, Publicanorum, & Paterinorum à Waldenfibus ortum ducentes hie, damnantur. 3. Nec ferulam hic evadit Magifter Sententiarum Lombardus, qui Christum, seçundum quod homo, non effe aliquid docuiffet, fed Willielmo Semonensi Episcopo castigandus traditur. 4. Ordinationes à ichismaticis facta penitus abrogantur. 5. Leprosis deputantur separata Oratoria, & sacerdotes. 6. Modus co-

A.D.1215. apud Math. Parifien em conglobantur, & laudantur. JV.

Sub Frederico, 20, & Innocentio 30, 400 Episcopis & 80 alis Patribus, imo 1283 Patribus, è quibus. 673 erant Episcopi,

mitatui Archiepiscoporum & Episcoporum in viscationibus præscribitur, & Decanis, ut non exerceant jurisdictionem Episcopalem. 7. Canones 27 huic destinantur Concilio, sed qui diftinctim nuspiam occurrunt, verum

pi inquit Bellarminus, majora moliebatur. 2. Joachimi Abbatis librum de Trinitate contra P. Lombardum explodit; Almarici dannat 20 infanias, pracipue negatam transibhantiationem. 3. Transubstantiationem, absolutionem Papalem subditorum à juramenti erga superiores vinculo, & confessionem auricularem statuminat. 4. Juramentum exigit à secularibus potestatibus, ut harreticos à Papa designatos è finibus suis arceant. 5. Cruciatos ad terram sanctam sub Goshofredo Bolioneo recuperandam indulgentiis, & promissis extimulat. 6. Benesiciorum pluralitatem, & reliquias vanales perstringit. 6. Capitula hujus extant 69 vel 70 à Longo breviter contracta; qui ad ampliora volumina lectorem remittit.

Lugdunensia sequuntur 2º Concilia, 1m sub Frede- A.D.1245. rice 2 do ab Innocentio 40, coagmentatum. 2. In hoc magnanimus & pius Imperator de Ecclefia Christiana adversus infideles optime meritus, post 4m ad minus excommunicationem, à Papa propria authoritate deponitur, & interdictum ut nullus illum de cætero Imperatorem nominaret. 3. Depositus jus suum heroice defendit, una cum Gibellinis suis contra Guelphos papizantes. 4. Prases hic non expectandus præter Papam, qui, sub prætextu terram sanctam recuperandi, 140 Episcopos & Abbates in suas partes traxerat, ut per quintas Ecclesiarum redituum Orientem redimerent, dum Occidensà Papali tyrannide effet potius liberandus. 5. Ubi galerus interim coccineus Cardinalibus designatur, Festa nova instituuntur in Sanctorum Papalium apotheofin inter tot cruenta, per an. 200 & ultra graffantia ex hoc facinore Anti-Christiano, incendia. 6. Dominicani, Franciscani, Carmelita & Augustiniani per Papam hunc præcipue animati non adimunt, sed addunt potius ut patentius schisma evaderet . 7. Que huic Concilio ascribuntur 17 institutiones politica potius funt, vel polemica, quam Ecclesiastica; à Sexto decretalium, dirigente Bellarm. petendæ. Acta habentur apud Abbatem Stadiensem , & Trithemium in Chroni-

r-

2-

S.

j-

4=

a-

n-

ei-

is

e.

1-

t.

c-I.

n-

m

in

0-

1-

i-

m

e-

es

5-

m

A.D. 1273. cis, Palmerium Platinam, Onuphrium, & alios. II. Hic celebratum Concilium fub Rodolpho 1º Hafburgenfi, Gregorio xº procurante, 700 ad minimum oftendit Episcopos. 2.Interfuit Michael Paleologus Imperator Gracus, qui neceffitate coactus Gracos induxit suos, ut processui S. S. à Patre Filioque jam 133 vice cum Latinis subscriberent; quod redeuntes in patriam, more suo revocarunt : tam parim valet in facris coacta fides. 3. Aquinas vocatus ad hoc Concilium moritur in itinere, Bonaventura in eo creatus Cardinalis post egregiè navatam operam contra Gracos ultimum ibidem emifit Spiritum. 4. Papa pro subsidio terræ fantæ per sexennium proventuum omnium Ecclesiasticorum requirit decimas, que studiosè collecta vix hilum oppressis Orientalibus contulerunt. c.Decernitur hic ad nomen Jesu genuflexio. 6. Constitutiones hujus proftant 31, que Pape potius habeantur placita, quam Concilii sanctiones. Ideoque 7. Omittuntur à Summiftis ut petendæ etiam è sexto Decretalium. Bell.

A.D.1311.

6. Viennense Concilium sub Henrico 7º Imperatore, & Clemente 5º, congregatum 300 & amplitus Episcopos extulit: In hoc 1. Bonifacius 8us à Philippo Pulchro, ut deleretur à diptycis expetitus, liberatur ab objectis dicteriis.

Antonin. bift. par. 3. Tit. 11.

2. Expeditio Hierosolymitana acriùs urgetur, sublatis è medio Templariis, qui per an. serè 184 Templum munivissent, ob intersectum Abyssinorum Legatum, & alia facinora & hareses. Rem acu tangit Trisbemius, suerunt Templarii valde divites, quod satis erat ad haresin & exterminium. 3. Juramentum sidelitatis, non subjectionis, comceditur à Clericis, Magistratibus laicis esse prastandum. 4. Petrus Johannis, Dulcinissa, Francielli, Begwardi & Begwine unà cum Lolardis condemnantur. Petrus Johannis quia animam negaverit esse hominis formam; quod durum est carbone haretico notare. Cateris etiam (utcunque nullo modo ferendis) impinguntur sictitia. 5. In lata Clementis sententia de Templariis apud Longum, non assumit

Pag. 831.

fibi

sibi Papa potestatem de jure desiniendi, sed viam provisionis, seu ordinandi, ut nullus ordinem issum postea intraret, sed bona ejectorum Apostolicæ sedis ordinationi subjacerent. 6. Concilii hujus constitutiones sub nomine Clementinarum extant 5 libr. ad juris Canonici complementum. 7. In quibus est celebre illud decretum de Professorius constituendis, & commodo stipendio cohonestandis, qui in Curia Romana, & Academiis Paristensis, Oxoniensis, Bononiensis, & Salamantica Hebraicam, Arabicam, & Chaldwam docerent linguam, ut ex sic instructis Judei & Mahumetani ad sidem dexterius converterentur. Clement. 15. Tit. 1. Gag. 1. 7.

7. Florentinum Concilium Ferariz erat inchoatum fish A.D. 1434.

Alberto Imperante, & Eugenio 4º: Sed ob graffantem pe-

Rem Florentie translatum, & finitum. 2. Convenerunt in eo 141 Episcopi sub ipso Papa Przside, qui depositus à Concilio Basileensi, eodem tempore apud Germanes celebrato hoc diverticulo satis astuto, à rigidis istis censoribus le exemit. 3. Interfuit huic Concilio Johannes Palcologus cum Patriarcha Josepho, & Gracis Doctoribus. 4 Difceptatisunt in eo articuli, de 1. processione S.S. 2.de additamento symbolo Nicano Filiog;] 3. de purgatorio, 4. virtute Suffragforum, & oblationum pro mortuis. 5. De transubstantiatione. 6. De azymo in Eucharistia adhibendo. 7. Sed præcipue de agnoscendo Papæ suprematu: in curibus omnibus dicuntur Grzci cum Latinis consensisse, utcunque in patriam reduces haud multo pofea refilierunt. 4. Id pietatis & prudentiæ erat Papalis, ut Imperator iple cum suis, ipsius Sanctitati, & Cardinalibus in dispositis sedilibus loco cederent. 5. Josepho Patriarcha, ablq; morbo pravio, subitò post subscriptionem expirante, invenitur tamen sub ejus manu schedula, in qua testatur com Latinis plenarium ipsius consensum: 6. Seffiones habuit hoc Concilium 25; sedecem Ferarie,

6. Seffiones habuit hoc Concilium 25; sedecem Feraria, reliquas 9 Florentia: in quibus tulerunt de Gracio Salmacida, ut loquuntur, spolia: optandum fuisset ut plus syn-

ceritas, & minus valuisset iopple Aunun, & phalerata ambitio. 7. Institutio Armenorum, que huic Concilio à Carranza & Longo attexitur, omittitur ab aliis, & Papalis rantum erat poft finitum Concilium fætus, ut patet ex tem-

porum collatione.

A.D. 5112. 74/10 2.

Finitum 1517 fub Leone X.

8. Lateran de 5m Concilium recte dicatur coactum ad incheation ju) Pifenum (quod Cardinales nonnulli contra Pontificem perjurum congregationt) evacuandum. 1. Convenerunt in eo 114 Erifcopi fub Maximiliano 1º Imp. & Julio 2º Papa Prælide. 2. Selliones complectitur 12; è quibus s hib Julio, relique 7 (à Leone 10 post obitum iplius in cathedram Papalem evecto) erant consummatæ. 3. Ad sellionem 9 totidem appenduntur canones de curiæ (ut præteximi) Romane reformatione; fed parum ad rem fuerunt, nec pluris estimati, quam totius Concilii censuræ: quas Suarez, Cajeranus, Navarrus non receptas effe profitentur. 4. Pragmatica Sanctio, in Concilio Bafilienfi adversus Papales usurpationes pro libertate Ecclesiastica concinnata, expenditur hic, & exploditur. 5. Montes pietatis commode hic etiam stabiliuntur, unde quasi ex gazaphylacio publico pauperes indigi, artifices, aut virgines alias indotatæ petant subsidium. 6. Aftruitur ulterius animæ immortalitas, de qua plurimi tunc temporis dubitabant, alii vel procacitèr disceptabant, vel diabolicè cam negabant: unde injungitur Scholarchis. Academicis, ut orthodoxum hisce de articulis speciatim contra tales graffantes philosophaftrorum atheismos inculcarent doctrinam. 7. Nec liberum relinquitur Prædicantibus ut scripturam torqueant pro vertigine, ad dogmata inaudita diffeminanda, sed inter terminos à majoribus fixos, quantum fieri potuit, se continerent : quibus modus additur de libris imprimendis, ne quis absque Doctorum examine, quid libuerit, mundo obtruderit.

9. Concilium Tridentinum fub Carolo 50, & Ferdinando 10, Pauli 3, Julii 3, & Pii 4. solicitudines per an. 18 exercuit. 2. Sub Paulo 3, post multas ambages, de 1. Scriptura.

2. Pec-

2. Peccato originali. 3. Justificatione. 4. Sacramentis in genere. 5. Baptismo. 6. Translatione Concilii. 7 Cum interiectis de reformatione decretis to sessionibus, pro ut visum eft, dictarunt Patres, adjectis anathematum tonitruis. 3. Reducit Iulius 3 à Bononie portu classem totam in Tridentinum alveum : ubi 1 de Eucharistia, 2. Ponitentia, & 3. Extrema unctione, interspersis reformationis quibusdam sesamis, eadem methodo sessionibus aliis conficitur negotiam. 4. Pius 4 (fublatis è medio duobus istis Antelignanis) scenam demum ingreditur, & 1 de communione Laicorum sub una specie. 2. Missa sacrificio. 3. Ordinis Sacramento. 4. Matrimonio. 5. Purgatorio, veneratione reliquiarum, invocatione Sanctorum, & imaginibus. 6. Indulgentiis, ciborum delcetu. iciuniis, & festis. 7. Indice librorum, Breviario, & Missali sessionibus postremis nonis expectatu ponit colophonem. 5. Præfuerunt his sessionibus 25 Papæ per suos delegatos. conceduntur hic etiam Protestantibus 3 salvi conductus, sed eo actificio ut liberum esset illis sine periculo adesse Concilio, & rationes sui dissensus proponere; sed ut instituerentur tantum, ceu à dictatoribus aut Magistris, non ut aliquid reformandum impetrarent. 6. Urgent & expectantes communionem sub utraque specie seculares Principes per Oratores transmittunt tandem ad scrinium Papalis pectoris, cui etiam relinquitur vulgaris editionis. Catechismi, Breviarii, Missalium, aliarumq; sordin, prout ipfius infallibilitati vifum fuerit, expurgatio : abufus interim 21, à delegatis juratis à Paulo 30 observati, & Papæ delati ficco pede transeuntur, & filentio corriguntur. 7. Unde Concilium, tot acclamationibus ebuccinatum, & fub anulo Piscatoris tam folenniter firmatum, non admiserunt Galli, nec magni fecerunt doctiores è Pontificiis: aliqui Refutarunt, Kemnifius, Gemiletus, Calvinu ex parte. Historiam ejusdem edidit P. Suavius Venezus, technas aperiit Gallus, à D. L. anglice redditus. Orat in co habit & uno .

uno prostant volumine, è quibus pateat non ad lites componendas, sed ad Christianis imponendum conductos, & seductos suisse tot doctos à Pontificibus, in hocultimo ab illis probato Occumenico Concilio.

QUESTIONES.

1. Ariminense 1 m merito babeatur pro Oecumenico, & probando Concilio? Aff. Longus sum. Concil.p. 266.

2. Concilii 4ti Lateranensis decreta, que circumferumur, sint ancipitis sidei ? Aff. Widrington. Rejoynder p. 368.

3. Graci in 2º Concilio Lugdunensi, ut posted in Florentino, coacte potius quam libere, & bona side, Latinorum subscripserunt placitus?

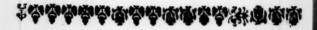
4. Viennensis Concilii Clementina indubitato habeantur pro jure canonico?

5. Instructio Armenorum inter Acia Concilii Florentini fint reputanda?

6. Pragmatica sanctio à Concilio 5º Lateranensi licité fuerit abrogata?

7. Concilium Tridentinum sie Christianismi, & Christianorum Principum sacrum ludibrium ?

CAP.

Bell de Eccle-

fia L.1.c.7.

CAP. VI.

De Conciliis controver sis.

Ontroversa statuantur Concilia, cujusmodi Fellarminus partim approbata, partim reprobata; peculiari digerit classe: quæ si inter libros obtineret distinctio, cur non Alcoranum Turcicum sub eo titulo inter fastos Christianorum locum non inveniret? Hinc revera patet Concilium nihil aliud esse, quàm machinam Papale, qua attrahit vel repellit in Ecclesiassicis, quicquid ipsi visum suit; & utitur non ad Ecclesia commodum, sed sub religionis sustrapatium larva ad cathedram suam stabiliendam. Videndum est interim quomodo se habent hic Sacerdotum vestigia in cineribus Danie', sparso pavimento.

1. Constantinopolitanum 4.

2. Controversa 2. Sardicense.

tur Concilia

igitur hic habean- 4. Quinifextum.

5. Francorfurtense.

6. Constantiense.

7. Basileense.

3. Constantinopolitanum 4 sub Basilio Imperatori- A. D. 870 cida Graco, & Adriano 2 do (reluctante Imperatore Roma-Vid. Josec. no) sedem Papalem tisurpante, è 102 Episcopis coaluit. 1-110.

XUM

8e

r, er

m

MT

ni

e-

2. Hujus præcipuum erat negotium, ut exauctoretur Do-Millimus Gracorum Patriarcha Photius, qui puveis Bichor reliquit posteris: eò quòd scripto quodam aculeato: Papalem pupugiffet tyrannidem, imaginibus erat infestior, & cathedram Ignatio debitam, qui Romanenfium malleis erat ductilior, non canonico affensu occupaffet. quicquid fuerit citatur, contumeliis afficitur, ejicitur, & pænitentie spicimio omnes ipfius fymmifte & fequaces, fatis pro Legatorum Romanensium imperio, multantur. 3. Actionibus quibus hæc transiguntur 9. canones 27 annectuntur: in quibus, præter amentata in Photianos spicula; & imaginibus collata honoraria, laudandum illud 16 canonis: quod interdicit Sacerdotum indumenta vel lusus canfa in dramaticis effe usurpanda. 4. Bulgari, recens ad fidem conversi, quærant in hoc Concilio utri Ecclesia. Grece potius an Romane se adjungerent; sed quid factum parce indicant. Romanenles, non tacituri Papalis magnitudinis incrementum. 5. Illud constat Adrian Legatos Imperatoris a surpantis fretos patrocinio tam superciliose in Photium, & Gracos Episcopos fe gestisse, ut redeuntes illos ad Dominum Slavi invadunt, exuunt omnibus bonis, & Concilii exemplar authenticum, quod habuit Imperatoris & omnium consentientium autographa, ab illis eripiunt. Reliquix igitur hujus que 6. Exhibentur. Anastasio debentur Bibliothecario, qui gestis & decretis interfuit, & quod vidit & observavit posteris transmisit: quibus Andr. Schottus Jesuita in Prafat. Bibl. Photii plurimum lucis attulit. 7. Graci nihilominus hanc Synodum non recipiunt, quin ad Bell. omnia hic ut incerta statuit. & suppolititia: non desunt siquidem qui Photium, quem depositum hoc ab Adriano legimus, à Johanne 8. hoc est Papa Joanna ipiius successore reditutum fuisse aftruunt; unde constat nec Gracos cum Romanis, nec Romanenses inter se, de hujus Synodi actis aut authoritate, satis convenire.

A. D. 351. 4. Sardicense, sub Constantio, & Iulio Papa, dicitur effe

Subjece-

celebratum. 2. In eo numerantur Episcopi 376; è quibus 200 Occidentales confismarunt fidem Nicanam, & id (gerunt, ut Abenafius qui per triennium Rome exulerat, ad fedem fuam Alexandrinam restitueretur : reliqui 76 Ariani Philippolim concedentes sub Sardenfis Concilii titulo Arianismum stabiliverunt. 3. Præsidishic nulla fit mentio nifi Hofii Cordubenfis, qui , absque legaris Papalibus, cum Gaudentio & aliis piis Episcopis canones 21 Sanxerunt. 4. Vulgo dicisur Concilii Nicani I. appendix; in cuius canonibus de suprematu Papa, aut eum à transmarinis Ecclesis appellatione (ut vult ex Baronio prolixo Longue) ne gry quidem occurrit. 5. Non hoc, fed Concilium Philippali ab Atianis; sub hujus habitum nomine perficingit Augustinus, & qui sub aquivocacione seducuntur. 6. Fertur Arium quendam orthodoxum huic Concilio interfuiffe, conversum (ut putatur) Loodicae ab Athanasio. 7. Copiose hujus Synodi historiam describit ex Segate, Sozomeno, historia Tripartita, Binim: in quo tres ifi canones 2.4. & 5. qui appellationes probant ad Poneincem Romanum, non necessarias illas statuunt, sed arbitrarias, nec obligant Episcopos in universum, sed subditos tantum ipfius Patriarchatui.

5. Syminense, sive Symiense, sub Constantii tyrannide A. D. 356.

Asiana ita tremuit, & ingemuit, ut Liberii Papz suprematus, aut przsidentia ne oculos audebat actollere. 2. Intersuisse Episcopi ad causam Photini audiendam, & determinandam; qui conquestus est apud Imperatorem se in Sardicensi Synodo injuste suisse condemnatum, quid parcasse przdicasse nimirum Christum nudum tantum suisse hominem, & matri minorennem: quod Socinianorum est sententia. 3. Adversus hanc subsestam herefin, confessionem adeo subdole composiut grzee Marcus Arethusius, ut probare eam non dubitarint Hilarius, & Liberius: quippe quod verbis non manifestavit, quam forebat hazesin; forsan cum Ursacio & Valente, qui alteram

e-

-

id

1-

)-

8c

1-

d

e,

i-

S

)-

1-

is

t:

-

n

,

n

subjecerunt Latinam non verbo tantum consubstantialitatis carentem, sed eandem prorsus oppugnantem. 4. Miferum est hic legere Hosium, propè centenarium, flagris fuille coaftum, ut, post tot triumphatos Homousianorum hostes, Arianismo subscriberet; damnare tamen noluit Athanasium, & ante obitum pientissima palinodia lapsum expiavit. 5. Liberium Papalis infallibilitas ab eodem lapfu non præftitit liberum; quanquam illum dextrè excufat Bellarminus. 6. Hujus Concilii, seu Conciliabuli (inquit Longus) præter 3 sidei formulas, quæ apud Binium reperiuntur, nihil extat : At extare docet 26 anathematismos, quos una cum confessione orthodoxa protulit Caranza, quod Longum non potuit latere. 7. Uberius explicant hanc Synodum Socrates L. 1.c. 24. & fg. Sozomenus L.4. c.5.6 6. Epiph.heref. 7.

De Rom. Pontij. L.4.6.9.

6. Quinifextum (ut à Balfamone nominatur) Concili-A. D. 692. um erratica est, Bede & plurimis Latinis, Synodus. 2. Sub Justiniano 20, & Sergio Papa, qui in ea convenêre Patres, quoniam 512 & 612, que precessissent, Synodi de moribus nil præcepissent, aut disciplina Ecclesiastica, æquisfimum censuerunt ut suppleretur ifte defectus : ideoque canones sanxerunt 102 in Palatii Imperialis Trullo; qui Trullani inde nominantur. 3. Hos Latini non recipiunt, qui, ipis insciis, absque ipforum confensu, Pontificis przfertim plenipotentia, editos fuiffe indignantur: fed acriùs pungit illud, quod canone 36 æquatur Constaminopos litanus Romano Patriarcha, & permittuntur ean.13. Cleris conjugia, aliaque nonnulla que ad falivam Romanam non faciunt. 4. Conftat interim Gregorium 2m, & Adriazum cum Synodo Nicana 22, canonem Trullanum, contra iconeclastis, vibrare: quinetiam & Synodum hanc à Nicanis illis receptam tradit Gratianus dift. 16.c.5. fed Gratianum dicunt cespitaffe, & citaffe alios non ut in se authenticum, sed ab adversariis pro tali habitum. 5. Bellaminus quinque argumentis hos canones Trullanos nullius effe roboris contendit de Pontif. Rom. L. 2. c. 18. quia nec generalis ralis fuerunt Concilii, absque Papa authoritate, & Synodi particulares universim absentes ut prasentes non obligant. Non expedandem igitur ut Tridentina decreta Protestantes obligarent. 6. Addit Longus ex Anastasio P. 580. Bibliothecario nec receptos cos fuisse à cateris Patriarchis, sed habitos esse indignos, qui exscriberentur, & archivis reponerentur. mirum igitur est cujus ductu ad nos pervenerant; unde æstimandi canones sunt ex confenlu potius cum scripturis, quam ex negligentium censu. 7. Quam orthodoxi autem fuerunt hi Patres Trullani, & canones ex can. 2. pateat, in quo cum Synodis omnibus przcedaneis, & Patribus, quibus, nullus merito litem intendat, manifestum declarant consensum.

7. De Francosurtensi Concilio variant authores an ha- A. D. 794. bendum sit Oecumenicum, vel Provinciale. Provinciale volunt esfe recentiores; quia imaginibus videtur iniquius; quod Oeeumenicum agnoscunt antiquiores ob convocantes Carolum Magnum & Adrianum 1m 300 ad minimum Episcopos. 2. Occasionem præbuit huic Elipardus Archiepiscopus Toletanus, cum Falice Urgelitano Aurelianensi Episcopo, qui Christum Dei filium fuiffe tantum adoptivum depradicabant: quod refellit Aquinas 3 part. q.23. art.4. Elifit. 3. iftam hærefin præcipue Paulinus in scripto quodam sacro Syllabo coram Imperatore perle-&o. & à patribus approbato. 4. Confirmalle autem hanc Synodum Niceni 2di de imaginibus adorandis sententiam contendit com Longo Binius, & alii; quam fententiam (inquit Bell.) optarem elle veram, fed fuspicor elle falfam (cui suffragatur Baronius) unde concludit quicquid illud Concilium definierit non magni esse faciendum; quia illi fine dubio anteponendum est Concilium Nicanum 2. Extant 5. De Synodi hujus gestis libri Karolini, quos multis scatere mendaciis afferit ibidem Cardinalis. ideog; pronuntiat libros iftos nee effe Karoli, neg; ejufmodi quibus ulla fides haberi poteft; fed effe, tanquam alter

34

alter Melchisedech, sine patre, sine matre, sine genealogia; Anonymus crumpens in lucem, que certa fraudis sunt inadicia. 6. Constat tamen Adrianum Papam hune resutasse; sed non addit ut Karoli scriptum, verum ut librum hereticum à Karolo ad Pontiscem misso ut ipsi responderet. 7. Extat liber iste Adriani in Tom. 3. Conciliorum; atqui hôc, actis aut decretis huius Concilii plenioribus, ut lucem aspicerent, non contigit.

A.D. 1414

Constantiense Concilium, majore cum molimine, Sigismundo & Johanne 23, mille circiter Episcopos & Dostores ad Papalia tollendom schismata ex toto occidente concitavit. 2. Signidem post Gregorium x1, qui reduxit ab Avinione (ubi per annos 70 hælisset) Papalem curiam : Quidam Cardinales Urbanum 6m, qui fedebat Rome, alii Clementem 6m, qui concessit rursus Avinionem, in Papalem sublimant cathedram; in partes abount nationes. Angli nostri cum Gallis & Histanis Clementi adhæsere. mortuo Urbano Rome sufficitur illi Bonifacius 9. Ifti vero-Angelus quidam coriarius Venetus fub titulo Gregorii 124 Nec Clementi sublato defuit successor Petrus de Luna Hifanus sub nomine Benedicti 13. Ad hoe 3. incendium: extinguendum concurrent Pifis Cardinales, & Episcopi, &, schismaticis iftis exaustoratis, Cretensem quendam Alexandri 5 infignitum titulo ad Papalem evenerunt apicem; fed cito zgrotabat hic Cretenfis Petrus Philaretus ex toxicato (ut ferunt) clyfterio: & Johannes 23 exelectione Pisanorum Cardinalium cathedram illius polledit: qui, urgente Sigifmundo, Constantiense hoc Conciliam coegit, illique interfuit. 4. In quo criminibus plus minus 60 0meratus respondet se Synodi censure submittere, à qua tamen poftea, mutata fententia, nocte aufmeit, Se retrat Rans deponitur; & Martinus 5 per Concilium ad Papalem dignitatem exaltatur : unde illud Josephi accidit, quod, decidens de curru ante portam civitatis, præsagiebat, hic jaceo (exclamans) in nomine omnium diabolorum. 5. Circumferuntur hujus Concilii settiones 45. damdammanter in co Johannis Wicklevrarticuli 45, enjuscadaver infeper delignatur e fepulchro extrahendum, & in cineres redigendum: Maid qued ipli afcribitur, art. 6. Deus debet obedire diabolo, aliàs legitur Deus dedit ut habet Bernardus Lutzenburgensis. 6. De Ichannis Hush.& Hieronymi Pragenfis (contra falvum Imperatoris condu-&um) injuriis & vivicomburiis prolixe funt tragadie. decernunt Patres Concilium effe supra Papam, quod moderni non concoquunt Papicola; & fidem haretico datam non servandam; quod hodie non defendunt, quo latentios exerceant perfidiam incendiarii: flupendum eft autem illud Seffione 13 decretum de calice laicis negando, non obstance Salvatoris institutus & Apostolorum praxi. Hinc nobiles Bohemi irritati, in Epistola quadam (4 mimita figillis, heroice profitentur mentiri illos incaput fuem, qui harefes illis (utpote Huffis) objiciunt, parati legem Christi, postergatis (ut loquuntur) humanis in contrarium statutis, sanguine suo tueri. & de Hieronymi Pragensis admiranda eruditione, & eloquentia teffis est Poggius Florentinus : quod peculiari tractaeu delineabat. 7. Comitabantur hoc Concilium (ut habet quidam) mulieres publicæ 450, Barbitonfores 600, jo- Salonon Gefculatores 320. &c. sed boni inquit propter raritatem nerus. inenarrabiles. qui tamen omnes fine falvo conductu à vivicomburits, vel alits centuris fuerunt immunes.

9. Bafileenfe Concilium post annos circiter 16, pro- A.D. 1431. movente Sigismundo Imperatore à Martino 50, & postea ab. Eugenio ato indicitar presidebat in eo Julianus Cardinalis Arelatenfis, & per ant fere 18 erat continuatum. 2. Seffiones numerat 45; in quibus non Episcopi tantum sed alii viri docti (quod in præcedar els non crat permiffum) Conciliis; decilivam obtinuerunt sententiam. de numero suffragantium non constat. 3. In eo Eugenius 4 Papa citatur, & non comparens, propter contumaciam deponitar: & Amadeus Dux Subaudie, qui in montibus Ripalie eremiticam agebat vitam, sub titulo Falnis 5 à Cardina-

libus '

libus ad Papalem sublimitatem evehitur : constitutis his tribus veritatibus 1. Quod Concilium fit supra Papam. & quemlibet alterum. 2. Quod Papa illud legitime congregatum non potest dissolvere, prorogare, aut transferre. 3. Quoda; ista qui negat sit hareticus. 4. Eugenius nihilominus, hisce intuper habitis, Ferraria erigit Anti-Synodum; quam postea Florentiam transtulit, ubi cum Gracis transegit, prasente Imperatore, & multa prafitit alia que supra in Concilio Florentino perstringuntur. 5. Confirmant interim Bafileenses pragmaticam fanctionem, annatas damnant, concubinarios fufflaminant, quomodo Judei fint ad Christianismum inftituendi pracipiunt, immunitatem B. Virginis à cujusvis peccati labe denunciant, Bohemis laicis calicis usum in Eucharistia indulgent. Ecce altare contra altare, pares aquilas, & pila minantia pilis. 6. Propter graffantem demum peftem recipiunt se Basileenses Lausannam; ubi persuadet Fridericue Imperat. Duci Amadeo, ut fælicitatem Falicis Papæ exueret: quod pacis studio libenter ab eo est factum, sic reconciliatus Eugenius, honoratus Amadeus galero Cardinalitib, & dignitate Legantina, finitum Concilium. 7. Huius nil ratum & probatum eft, præter dispositiones quafdam circa beneficia Ecclefiastica, afferit Bellarminus. Ut schismaticum & seditiosum damnat in Concilii Lateranenfis Sef. 11. Lee x. utcung; à Nicholao , & Eugenio legimus fuiffe aliquoties probatum: prziertim ante mortem Sigismundi Imperatoris. Illud copiosè describit & laudavit Aneas Sylvius, qui interfuit, & postea sub titulo Pii 2di pontificatum obtimit: sed mutata cum dignitate sententia. Planiùs & pleniùs ista refert in martyrologio noster Foxus, & Bibliotheca Bodleana Oxoniensis oftendit indubitatum hujus Concilii autographon.

QVÆST.

QUASTIONES.

- fr. Synodur 4 Constantinopolitana controversis Concilius .
  - 2. Sardicensis in Nicena I appendize commode censeatur?
  - 3. Socinianismus hodiernus de S.S. Triade sit Photinianismus redintegratus?
  - 4. Synodus Quini-fenta fen Trullana exuffetur merito ut
  - 5. Francofurtensis Nicani 2 subvertat dogmata?
  - 6. Confantiensis & Basileensis legitime fuerint Synodi, & generales?
  - 7. Conveniat inter Papas & Papicelas de general. Concilio-

CAP.

an is and for the second of th

aasaa saaa saaa

CAP. VII.

De Conciliis rejectis.

Le Ub titulo rejectorum Conciliorum transcant hujusmodi conciliabula, que vel dogmata heretica statuminarunt, vel schismata & turbas, cum Christiani ovilis dissipatione, factiosè excitarunt.

1. Antiochenum.
2. Mediolanense.
3. Seleuciense.
4. Ephesinum 2^{dum}.
5. Constantinopolitanum.
6. Pisanum 1.
7. Pisanum 2.

A. D. 340.

3. Antiochenum hoc concilium à quinque aliis, que recenset Bellarminum, est discriminandum: quod & Longue repetit, aliáq; Concilia Antiochena commemorat. 2. Hoc ad Constantii, & Julii 1 refertur tempora. Notum est Athanasii exilium, & restitutio per Constantinum Constantini Magni filium: hanc illegitimam suisse clamabant Arioni, quia eadem qua ejectus restituendus erat authoritate causa ad Julium Papam delata. Indicit ille Rome Synodum. 3. Istam vero ut eluderent Eusebiani, hereticorum primipili, Constantium subducunt facile ad Dominici aurei encania (hoc est) ad consecrationem Tompli magnifici

hei à Constantino Magno Antiochia extructum, quò consuxerunt co circiter Episcopi, ex quibus 30 Ariani, Imperatoris studio & authoritate, contra duplicata orthodoxorum suffragia, obtinuerunt restitutionis Athanasiane condemnationem. 4. In depositi sedem ab Eusebio Nicomediensi substituitur Eusebius quidam Emyssenus, Aria suita signis hyperaspistes; sed nondum suitainus. Is, al habet Poeta;

A fe Tantalides onus invidiamque rem

Occupat igitur cathedram Gregorius Capacia, quant alii vocant Georgium, putantes esse Sanctum tantopere a mastris celebratum. Constat siquidem illum è medio suisse citò sublatum, nec difficile est Arianis tryumphantibus martyrem suum equestri canonizatione honorare. 5 Gratianus & Caranza plurima citant ex hac Synodo tanquam orthodoxa; quo nomine à recentioribus corripiuntur. 6. Formulam ediderunt sidei tàm veritate & errore internodiam, ut qui cavet ne decipiatur, vix cavet dum etiam cavet: omissione enim, quod stabiliret veritatem, enervant quod ponere in se suscipiunt. 7. Canones eius 25, quos apud Longum habeas, cum aliquibus annotatis disciplinam potius receptam, quam dogmata attingunt Ecclesix. Vid. Social. L.2.6.5. Sozomen. lib. 3.

4. Mediolanense eadem arat vitula sub eodem Constan-A. D. 355.
tio Imperatore, & Liberio Papa. 2. 300 circiter in eo confluxissent Episcopi, quibus præsuit Imperator ipse, orthodoxorum partibus insensissimus. Ego (inquit Imperator) Athanassi accusator sum, meo nomine illis credite. 3. Catholici, qui intersurunt, Occidentales (Orientales enim pauci affuerunt) Episcopi se omnia concessuros Arianis spondebant, si Nicani sidei isti priores subscriberent: sed obstiterunt Valens & Ursacius primipili.

Baron.

istius factionis hamaxarii, Imperatoris epistola (que in Synodo legebatur) suffulti. 4. Sequutz sunt deinde Episcoporum degradationes, non salutares Ecclesiaftica determinationes; sic ut conjurationem potius malignantium, quam conventum Christianorum illum fuisse diceres. 5. Id egerunt præcipue, ut Liberium Romanum Episcopum, quà muneribus, quà minis in suam perfidiam pellicerent. Qui Imperatori (his posthabitis) exilio il-Jumin Thracia adjudicanti & itineris sumptus offerenti mascule sic respondisse fertur. Tu Ecclesias orbis terrz expilasti & jam mihi ut damnato & egenti offers eleemofynam? abi primum ut Christianus ipse fias. 6. Fælix Diaconus in Liberii locum suffectus Arianis quidem communicavit; licet fidem Nicanam integre semper retinuit: quod populo orthodoxo parum fatisfecit. 7. Hofins Cordubensis, propè tum temporis centenarius, istins tyrannidis scuticas non evalit. Hilarius Diaconus virgis ad subscriptionem postulatur: alii contumeliis, vinculis, exilio, direptionibus ad consentiendum corripiuntur. Nec fub

A. D. 363.

Seleuciensi conciliabulo orientali, sub eodem Constantio, cessavit perseguutio. 2. Convenissent priùs eo tempore Arimini (ut vult Bellarminus ex Hieronymi chronico) 600 Episcopi, è quibus Orientales heterodoxi ab orthodoxis numero, & argumentis superatiain Seleucia Ifauria hoe conciliabulum ex Imperatoris mandato ferruminant. 3. Hic vero inter Acacianos & Semi-Arianos non convenit: Acaicani consubstantialitatem prorsus explodunt; admittunt Semi-Ariani, fuo fensu, retento tamen fermento, quod totam massam corrumpit. 4. Inter altercandum prævalent Semi-Ariani; formulamg; fidei in encerniis Amiochie constitutam retinendam effe, & subscribenda definiunt: contradicentes five Acacianos five Arianos è suis ejiciunt sedibus, 5. Condemnati se recipiunt ad Imperatorem, impetrantq; ut conventu alio Constantinopoli coacto in integrum restituantur, hic novuum cudunt fymbolum. fymbolum, in quo non modo substantia, sed ctiam hypostasis, vel subsistentiæ excluderentur termini. 6. Hoc non recipientes Semi-Ariani ab Acacianis vice versa à suis sedibus exulare coguntur. Interim ut viderentur catholici Accium fuz fectz condemnant authorem. Ita Pharifai & Sadducai se invicem impetentes in causa B. Pauli All. 23.10. propria raptantur vertigine. 7. Hilarius Piciavienes sind Hilar. (quem Sabellianum pradicant) cum catholicis occiden- 1.2.1 44. talibus non patiuntur se Nicana fide, vel latum unguen, abduci. Interponit Imperator non habere vires ullas Concilii alicu us definitionem, cui statuta ipsius robur & copiam denegarent; qui coegit Episcopos tali fidei formula ab Arimino ad Constantinepolim adducta sic subscribere, ut alia Occidentis, alia Orientis ejuschem Imperatoris juffu obtinuerit fidei professio. Consulantur Ruf- Sozomenic. fin.L.10.c.21. Sorrat.L.2.c.31.32. Athanaf. de Synod. Ba- 34. Hift. Triron. An. 359. n. 61. & fg. Long. p. 270. August. Hieron. Bafil. part. L.s. c. apud Bell. de Concil. L. 1.c.6. & alii.

6. Ephesino Concilio 2do causam prabuit Eutychetis A. D. 449. Archimandrita Constantinopolitani harefis; qui post Manetem, & Apollinarem, carnem Christi noftri non fuisse similem, sed delapsum è colo B. Virginis uterum, tanquam folis radios, penetrasse, adeoque duas in Christo incarnato negavit naturas, sed carnen in divinitatem commutatam effe afferebat. 2. Ob prodigiosa hujusmodi deliria, quibus plurimos dementaffet, cum à Flaviano Con-Stantinopolitano Patriarcha, Eufebio Derilei Episcopo, aliifq; illorum symytis merico effet condemnatus; tantum abfuit ut relipisceret, ut per Chrysaphinm Eunuchum, & Endoxiam Imperatricem fuis irretitos illecebris, à ductili Theodofio 200 obtinuerit, ut illustrius Synodale examen totum negotium fubiret. 3. Indicitur igitur hac Epheli authoritate Imperatoria; confluent Episcopi 128, prafidet Dioferus Alexandrinus, citatus Leo ab occidente, ne videretur tantum negligi, mittit 3 legatos. 4. In conventu omnium omnia peraguntur ad Dioscori nutum, oni

quinon plenior Eutychianismo quam arrogantia & tyrannide, orthodoxos audire noluit, Leonis literas & legaros, ficut & Eufebii Dorilei Eutycheti impacta crimina ne hili quidem aftimavit. 4. Abtolvitur tandem Eutyches; Reclamantes fustibus ad subscriptiones postulantur. Flavianus reluctans fic calcibus (ipfius ut quidam afferunt, Diofcori inter cotteros) tam furiose impetitur, ut triduo post animam Deo reddidit. 5. Sedibus exumitur Ibis Ediffenus, Eusebius Dorilei, & Theodoretus Cyri cum aliis doctifimis Episcopis. Legati Papales non absq; vitæ summo discrimine ad suos dilabuntur. 6. Qua de feritate plusquam barbarica queritur coram Dioscoro, apud Patres Chaledonenses causam postea agente, Episcopus Acacius. Puræ chareæ subscripfimus compulii, & violenter, & multa mala perpesti sumus, usq; ad vesperam tenuerunt nos reclamantes in Ecclefia, & agrotantes quiescere non permiserunt, sed milites nobis cum fuflibus, & gladiis imposuerunt, & sic nos fecerunt subnotare. 7. Unde Ansein hac, five pradatoria meritò ab omnibus piis appellatur Synodus; in qua thronum erexit Sathan, non multo post in Concilio Chalcedonens celeberrimo frustulatim comminuendum. Liberat. in Breviar. c.12. Evagr. l. 1.c.9, 10. Niceph.l.14. cap. 47.

A.D. 730. Bell. de Con7. Concilium Constantinopolitanum, quod rejectis accensetur, duplex à nonnullis statuitur: que alii in unum constant, sed constat distinctio Iquia 1 um sub Leone Isauro, Patre An. 730. Secundum per Constantinum Copronymum An. 755. dicitur suisse celebratum. 2. Unum interim oppugnant imaginum & religniarum cultum, quo nomine unum, vel unienda saltem habeantur. 3. Primum sub Leone Sanctorum intercessionem decernit esse imaginariam, cultumque per imagines meram esse idololatriam. Germanus Patriarcha Constantinop. Johannes Damascenus, & alii imaginibus unmium propensi dignitati-

Bus suis spoliantur. 4. Pro imaginibus intercedit Gregorius 3 in Romana Anti-Synodo; qua Orientales sub stigmate hæreticorum iconoclastarum excommunicat. 5. Ista non deterrent flium Constantinum Copronymum, quo A. D. 755. minus se iconoclastem esse commonstraret; 338 cogit Constantinopoli Episcopos, quibus ipse przest, & imagines non relittentes perlequitur. 6. Hanc & 7. Synodum Oecumenicam amplexi funt nonnulli; sed ita detestati funt Romanenfes, ut, ob controversiam hanc imaginariam, rebellarunt in Principes suos legitimos, Imperatores Gracos: unde postea successit occidentalis ab oriente divisio, que hostibus Ecclesie rupturam nunquam refarciendam præbuit. y. Hujus (fi placeat flatuis, & imaginibus) corrigit errores Concilium Nicenum 2m; de quo in pracedentibus: sed quam nervose, & theologice patet ex ipsius decretis. De hisce duabus Synodis vide Paulum Diaconum L. 21.22. rerum Romanarum & Zongram in Annalibus.

8. Concilium Pisanum 1um nescit an inter reproba- A.D. 1409. ta vel probata statueret Bellarminus: habetur ab aliis Ge- Bell. ide Connerale, & defenditur triduana disputatione à Laurenio cil.l.1.c.8. Rodulpho Florentia, tefte Antonino, Gersone, Azorio, aliisque. 2. Interfuerunt ipfi Cardinales 23, Patriarchæ 3, Archiepiscopi, & Episcopi 300, Monasteriorum Pratecti 28, Theologi & legati Principum numero indefinito. 3. Cozgit tot & tales viros illustres in talem consessum non fcrendum schisma inter Benedictum 12, & Gregorium 13, cathedram Papalem tantum non in bicipitem Parnassum distrahentes: de quibus in Concilio Constantiensi dictum est antea. 4. Utrunque citatum, contumacem', perjurum deponit Concilium; & Alexandrum 8 authoritate propria in Petri collocant cathedra: quod uccunque schisma non fuftulit, Alexander tamen 5 lic electus in Paparum catalogo recenfetur. 5. Hujus Concilii occurrunt sessiones 23, & proftant acta Luenie excufa cum Christianistimi Regis

muffilmi

3. Parte Tit. 22.c.s. \$.2. Regis privilegio an. 1612. 6. Antoninus hoc rejicit, ut conciliabulum acephalum; quia tumultuariò, quasi à Cardinalibus absq; Pontificis authoritate, erat congregatum. Sed 7. Eventibus extraordinariis arripienda sunt remedia; non quæ lex suppeditat, sed quæ ad manum expeditiora: nam quomodo hic caput consuleret, quod laborabat duplici impostemate: admovissent revera canterium Christiani Principes, Imperator præcipuè; sed quia consenserunt cum Cardinalibus non irrita æstimanda decreta ob annuli Piscatoris desecum.

A.D. 1511.

Pilanum 2 dum, fub Maximiliano Imperatore, & Ludovico Gallorum Rege, contra Julium 2dum Papam erat coactum. 2. Julius is juramento obstrinxisset, se, infra biennium post electionem ad Papatum, Concilium generale effe celebraturum : fed turbis fecularibus intervenientibus, politiz quam juramenti ratio potior habetur; tergiversatur, differt, expectantes eludit. 3. Sub patrocinio igitur Imperatoris, & Regis Francia Cardinales quidam eminentiores Pisis conveniunt; Pontificem citant, ad vadimonium & rationem de obiiciendis reddendum. 4. Tantum abest ut obsequatur, ut illos omnes unà cum Rege Galliz excommunicationis ferit fulmine : Imperator iple vix evalit ; fed remissior factus pro tempore, declinavit incendium. 5. Anti-Synodum Pontifex Lateranensem indicit Rome; confluent Cardinales, & Episcopi qui ipfins favebant partibus: apud quos excufat perjurium, purgat se ab objectis, moritur. Succedit Leo x, Concilium cum applausu continuat, plurima sanxit decreta, ut superius in Concilio Lateranensi 500 inter Synodos Oecumenicas accipimus. 6. Cardinales Pilani cum suis se tandem submittunt, & supplices pristinz dignitati funt reftituti; Gallus perstat, cuditq; pecuniam cum hac inscriptione, perdam Babylona. 7. Non (quod sciam) Concilii hujus schismatici decreta aliqua extant. rejicitur à Pontificiis, co præsertim nomine, quod 1. non indiaum indictum à Pontifice, sed insolenter contra Pontificem Long.p.901. à suis subditis. 2. Quod tempus ad comparendum Convocatis nimis angustum erat prafixum. 3. Quod Civitas Pisana bellis pracedentibus exhausta Concilio non erat locus idoneus. 4. Quod à Lateranens subsequente prorsus erat abnegatum, & rejectum; & revera Pontifex à suis, unema perjusus, & flagistosus, non erat castigandus: sed à Domino suo Imperatore, reliquiss; Principibus Christianis cogendus in ordinem.

San to reite Dien ein Wienell

and a compared in the control of antique of matter of any or a control of the control of

beating a service of the steriles of

QUEST.

QUESTIONES.

1. Concilium Antiochenum, ob defection sanium convocationis Papalis, babediur rejectaneum?

2. Constantius Imperator in Concilio Mediolanense Prasidio & accusatorio partes adversus Athanasium jure potuit sustinere?

3. Statuta cujusuis Concilii absa, confirmatione Imperatoria apud suos subditos sint invalida?

An 4. Synodus Ephesina 2da merito appelletur Anseixà?

5. Iconoclaste sub Leone & Copronymo bereticis rette accenseantur?

6. Paparum perfidia idololatrica, in imaginibus afferendis, Occidentales proditori\u00e0 ab Imperatoribus Gracis abalienavit?

7. Synodus Pifana 2º jure potuit Julium 2º Juum Papam à Spiritualibus & temporalibus Jupendere?

CAP.

CAP. VIII.

De Conciliis nationalibus.

1. PRæcesserunt (quoad indictionem saltem alique modo) Concilia generalia: succedunt Nationalia, quæ suo ambitu provinciales cujusvis Metropolitani, & Diocesani cujuslibet Episcopi inter suos limites includunt Synodos.

Iste 1 cedunt Generalibus. 2. Nec obligant aliquos extra limites præscriptos. 3. Valent tamen apud omnes eorum decreta scripturis conformia, & à Generalibus

confirmata.

2. Tribuuntur vero in
2. Hispanica.
3. Gallica.
4. Germanica.
5. Orientalia.
6. Africana.
7. Britannica.

3. De quibus compendii non est minutatim agere; plurima enim exhis, vel frustulatim occurrunt apud historicos, absque sessionibus; aut canonibus: aut aliena sunt istorium temporum conditioni accommodata, aut obsoleta abière in desuetudinem. Carptim igitur susticit, quz nobis usui esse possunt, delibare, indicatis obi-

ter diexodicis unde ampliora petantur.

In Italia occurrunt 115 tales Synodi quafi nationales, que titulis Conciliorum Romanorum infigniuntur. 2. Perpendantur ifta, que multiplicantur per Victorem & ca teros de celebratione Paschatis; eaque que lapsos ponitentes, contra Novatianorum plusquam Stoicam torvitatem in communionem Ecclefiastică receperunt. 3. Sub A.D. 494. Gelafio illud eft libratioris momenti, librorum orthodexorum, & heterodoxorum index expurgatorius in Synodo 70 Episcoporum confectus, & in jus Canonicum à po-Rerisrelatus : ubi plura de legendis infidelium , & idiotarum exterminandis: sed nihil de Suprematu Papali, Long. p. 160. quod Moderni infarciunt, inveniamus. 4. Non prete-Beil. de Rom. reundum est Simcessanum illud Concilium difficillimis Pontif. L.4. temporibus à 300 Episcopis celebratum; quo condemnatur Marcellinus Papa, quia idolis facrificaffet : nec excufat ab errore, quod hoc metu fecit, & egit postea ponitentiam: valcant ifta apud Deum ut ignoscat, non apud homines at infallibilem conditionem Papalem agnofcant. 5. Notandum etiam, & venit illud à Johanne 23

A.D.1410.

Lang p. 413.

Dut. 15. C.

Sindra Romana.

c.8.

A.D.1076. 1.ong.p. 734 Id. p. 739.

Id. 741.

coactum Concilium ad Imperatorem Sigismundum coro. nandum; ubi impudens bubo, iterato se inauspicato afpedu ingerens, turbavit & diffolvit totum negotium. 6. Synodus Papiensis Papam Imperatorem & ipsos excommunicantem mascule vicissim excommunicant; & Brixien is Gregorium 7m, vulgo Hildebrandum; Pontificiam omnium pugilem ferociffimam, absque scruputo deturbant è cathedra.7. In Synodo Melfrana, & alijs habentur plurima in disciplina Eccleiastica observatu dignissima, sepoficis nonnullis superstitiosis, & ambitiosis corruptionem seculi, in quibus erant coactz, nimium redolentibus.

5. Hifpania exhibet Concilia. 1. Tolerana 25, in grif bus multa pie & prudenter fuerunt decreta; ut in primo affertio ifta fidei contra Priscillianistas &c. 2. Elibertinum. quod 81 can lancivit salutares:36us prohibet ne pictura fiant in Ecclelia. 3. Cefar Augustanum etiam contra Pri-

(cillian ft.153

scillianistas; in quo przeipitur ne quis Doctoris sibi usurpot titulum, nisi sit legitime ad illum promotus. 4. Illerdense, ex quo 4º canones citat Gratianum, quorum unus est, in quadragesima nuprias non esse celebrandas. 5. Bracarense 1º 8 2º , in quibus non tantum Manichei, Mathematici, & Priscillianiste debito inuruntur stigmate; sed ad eurasiav in Ecclesia conservandam plurima non contemnenda attexuntur. 6. Matisconense 1º m etiam & 2º Glericorum reformat mores; & de solvendis decimis, & hospitalitate servanda pia quædam inculcant, hoc tempore nimis insuper habita. 7. Hispalense contra Acephalos, quod improbat prorsus Presbyteri per Presbyteros, & a Chore Episcopis Ecclesiarum consecrationem, Petantur ista copiosius ex Garsia Loassa qui studiosius conquisivit, & collegit concilia Hispanica. Nec

6. Gallia minus ferax conventuum est zstimanda. 1. In Long. 433. qua è Conciliis 13 Parisiensibus unum contra sacrilegos, Id. 643. & alterum 3 libris dissaum, Principibus, Episcopis, sub-

ditis inculcans salutifera, pracipui sunt momenti. 2. Arelatense 1^m in causa Caciliani & Falicis Episcopi Apungitani. 2^m contra Photinianos, Bonosianos, & de disciplina
inter Clericos servanda. 3^m quod Fausti Rhegiensis anathematismos, & Lucidi exhibent confessionem, pracateris sunt expendenda. 3. Septem Concilia Aurelianensia de
disciplina Ecclesiastica plurima habent non contenenda.
Notandum illud in 1^m de rogationibus, & litaniis ante Id. 429.

ascensionem Domini celebrandis. 4. Arausicanum 2m Pelagianos & Semi-Pelagianos ex scriptis Augustini prorsus transsigit. 5. Bituriense sanctionem pragmaticam adversus Papales obsirmat machinas. 6. Cabilonense Sanctuarii Id. 562.

privilegia, & Sabbathi reverentiam sarram conservat tectam. 7. Vasense gloriam Patri, & Kyrie eleyson cum 1d. 258. Trisagio litaniis ascribenda przecipit. Consulatur Jacob. 448.

Sermundi Synodorum Gallicanarum collectio.

7. In Germania superiori & inferiori, præter 9 Synodos dos

dos Colonienses, observentur hæc præ cæteris Concilia.

1. Augustanum de reformatione Cleri. 2. Bavaricum de sabbato, & bonis Ecclesiæ 3. Wormaniense de decoro in Ecclesiasticis observando, & facinorosis puniendis.

4. Moguntinum 1^m de immunitatibus Ecclesiasticis. 2^m
Contra Gotteschakum. Et 3^m, in quo præcipiuntur preces pro rege Anulpho, & conjuge, nec non pro statu totius Christianitatis. 5. Aquisgravense de ordinibus Ecclesiasticis. 6. Erfordiense de diebus sessis. 7. Dordrechtanum contra Remonstrantes, eorúmque præceptores,

Sociaianos.

8. Sub Orientalibus comprehendantur Graca Emopaa, & in vicinio Asiana; cujusmodi inter Gracos numerantur 1. Concilia Constantinopolitana 33. 2. Synodus ad quercum, in causa Chrysostomi & Photii. 3. Orientale contra Massitianos, qui strophis suis Ecclesia imponebant. 4. Ancyranum de laptis recipiendis, & rejiciendis. 5. Laodicenum contra Angelo-latriam can-35. & de
canone scriptura can-58. 6. Gangrense de moribus religiosè formandis. 7. Tyrium in quo yexatus, & liberatus

Sub Africanorum Conciliorum titulo Concilia fe-

magnus ille Athanasius.

rè 20 à Summistis memorantur; quorum canones, promiscuè in unum collecti, haud facile à posteris distinguantur. 2. E Carthaginenfibus 15 Sextum infignioris eft Vid. Baron. an. 294. n. 32 viotæ; quo Pontificum Romanorum fraus detegieur, ob-L.349. trudendo, pro recipiendis appellationibus, canonem Nicani Concilii supposititium. 3. Quin & 32 prima, de hæreticorum baptilmate non probando inter Cyprianum & Stethanum, oftendunt non tantam fuiffe authoritatis in equalicatem, ut Africanus Romane cederet plenipotentia. 4. Prz cateris penfitanda occurrit Milevitana Synodus, qua Pelagianismus à 60 Episcopis penieus est confossus. 5. Concilium Hipponense canones aliarum Long. f. 342. Synodorum accommodatiores colligie, & contrahit.

YIII

6. In

6. In Concilio Cavernensi, inter Primianistas & Maximianistas egregia observetur pugna andabatica, qued plerunes contingit terebrosis quibusvis schismaticis, qui chim ab Ecclesia semel desciverint, inter se non diu conveniunt. Augustinus in Ps. 36. 7. Quo spectat etiam Conciliabulum Begiense, ubi 340 Epitoopi à Primiano Caribaginensi Episcopo concitati, Maximinum absentem cum suis sequacibus, infra minimorum detrudunt subsellia. Aug. contr. Cresconium L. 3. c. 53. Africa Concilia à Justello congeruntur studiositis, & prostant.

teris. 1. Wimoniense temporo Regis Edgari sub Dunstano; ubi contra sacerdotes uxoratos liguea erux tulic saffra-

gium. unde versus,

Humano more crux præsens edidit ore, Cælitùs effata, quæ prospicis hic subarata, Absit ut hoc siat, & cætera commemorata.

2. Oxoniense sub Stephane Langthon Cantuariensi Archiepiscopo; qui Biblia distinxit in capita, & commentariis il vit. Ab hoc habemus excommunicationes, & contrutiones 48 de bono Ecclesia regimine, quassparfim fuis provincialibus intertexuit Linwoodus : junctim legantur apud Binium, Longum, & alios. 3. Claringdonense sub Hemico 20, præsidente regis justu Johanne de Oxonio. In hoc stabiliuntur 16 capitula consuetudinum Anglicerum, referente Math. Paris; quæ Komanenfium non fecerunt ad falivam, ut patet ex censuris [damnavit] & [toleravit | fingulis à Longo annexis. 4. Concilium tub Edvardo 600, in quo 39 confessionis Anglicanæ articuli fuerunt concluit, & confirmati. 5. Synodus fub eodem, 11bi liturgiam, quam habemus Anglicanam, à 7 Episcopis, & Doctoribus 4r concinnatam, publico confeniu Ecclesie stabilitam accipimus: quam '(ut & articulos pracedentes) Principes insequentes Elizaleiha, 74cobus . & Carolis: expensam , & ratam commendaConciliorum Synopfis.

41

runt posteris. 6. Synodus Londinensis, in qua 141 constitutiones ad pium, & pacatum spectantes Ecclesia regimen, à convocatis Episcopis alissque Ecclesia deputatis Regi Jacobo oblata, ipsius regali authoricate debito modo confirmantur. 7. Concilium Perthense in Scotia, ubi articuli de Eucharistia administranda agrotantibus. 2. De Baptismo privato, si res ita tulerit. 3. De confirmatione. 4. De sestis admittendis, & 5. De genuslexione in coma perceptione (ringentibus licet sectariis) ut ritus venerandos, & retinendos probarunt. Britannica qui reconditiora expetit, celebris antiquitatis mystes D. H. Spelman affatim illi satisfaciet. Extátque Synodi Perthensis plenior explicatio & desensio.

QUEST.

QUESTIONES.

1. Concilia Nationalia magis obligent immediate illius subditos, quam generalia temotiora?

2. Pofita Papa infallibilitate opus fit aliquo concilio , fra-

ferrim Italico?

3. Zosimus, Bonifacius, & Calestinus fraudulenter canonem Nicani primi Africanis obtruscrim?

4. S. Augustinus, & alis in Carthaginensi Synodo 6ta dissentientes, exclusi morerentur à communione Romana Ecclesia?

5. Synodus Brizienfis jure pomerit Papam deponcre?

6. Generalis Concilii decreta à particulari quavis Synodo, sub quovis pratextu, possint abrogari?

7. Ritibus Ecclefica imperandis receptivam, con praceptivam authoritatem laisi tanimm obtineant?

CAP.

CAP. IX.

De Colloquiis.

Ologos conventus, in quibus nil canonice determinatur, sed dissentium opiniones ad examen revocantur, & discutiuntur.

1. Publicæ alicujus authoritatis dispo-

2. Idque vel 2. Priva

erunt, vel cum

2. Privata Doctorum ověřáža arbitraria.

1. Fratribus dissentientibus.

2. Pontificiis.

3. Colloquia pub- 3. Lutheranis. lica primæ classis su- 4. Anabapcistis.

)5. Remonstrantibus.

6. Anti-Trinitariis.

7. Disciplinariis.

4 Ad

4810116 04 48723 711	f 1. Marpurgense de tollendo dissidio Euchari- fico. Adamus in vit. Germanorum Theolog.	1529
of Russ in the	2. P. 30 minus and a second	
	2. Spirense, in quo nomen protestantium pri- mo est auditum. Alsted. Chron. p. 162.	1529
e in a set	3. Smalchaldieum, cui interfunt Legati Britan- nici, cum corteris, ut foedus inter reforma- tos fanciretur. Id.	1536.
4. Ad fra- ternas co- ponendas	4. Interimificum, de pacificatione, in quo Auguste liber scribitur conciliatorius, qui propter colloquentium scopum bel-	1548.
lites haben	lum excitavit adiaphorificum, quod ex- piravit in formula Paffavii.	
loquiam.	Altenburgense, inter Lutheranos de justifica-	1569.
imma	tione. Adamus p. 613, ut actum postea in- ter cosdem in colloquio Quedlingbusgensi de ubiquitate. Ib. 622.	1583.
Diloine	6. Torgense de variis religionis articulis. Ib.	1576.
Lineaudwod	7. Hertzbergense circa librum concordiz. 16. 750.	1589.
t hidn and	Salata and India of the	
0 (01)26 7127	on) mallengran he at the l	

ton of recutation or near selection

1. Wormatiensia duo, 1um A. 1541. Sleidanad illuni an. Adamu p.338. adum de variis religionis articulis A. 1557. Adamus p. 349.

Ratisbonensia tria, 1^m An. 1541. 2^m 1546
de variis religionis articulis apud eoddem. 3^m De Judice controversiarum
A. 1601. quod plenè extat à pluribus vel
probatum, vel exagitatum.

3. Poffacenum, An. 1561 de Ecclesiafticis ne-

4. Sangermananum, codem anno de rebus ejusciem. Adamus.

5. Mompelgardenfe, de cæna & persona Chrifti A. 1586 ubi Beza actor primipilus. prostat integrè.

6. Oxoniense, in quo Cramerus Archiepiscopus Cantuariensis, Latimerus Vigorniensis Episcopus, & Ridlem Londinensis, pugiles veritatis infracti, martyrio comburenti sunt affecti. Fox Martyriog.

7. Londinense 1^m tempore Reginz Marie, in quo 76h. Philpot egregiè suas partes egit. 2^m in principio regni Elizabethe, ubi Papicolæ ad congressum (ut filii Ephraim armati) vocati, tantum non ridicule sele dederunt. Id.

6.Inter

6. Inter Calviniano seu Zwinglianos (nt loquuntur) & Lutheranos extat colloquium 1. Maulbrunense de cœna Domini, & Christi majestate. 2. Wittenbergense inter Vr. banum Pierium, Hunnium & altos Lutheranes. 3. Franco-surtense procurante Casimiro Palatino. Alsted.

1561.

1577.

- 8. Cum Remonstrantibus, instar omnium, est illud colloquium Hagiense, à diversis editum diversimode; cui prodroma suit inter Amessum & Grevinchevium contestatio.

1 a For East with the Walletin with

10. Colloquia privata his possum adjici 1. Vinariense, inter Strigelium & Illyricum de libero arbitrio Adamus p.
474. 2. Argentoratense, inter Illyricum & Jacobum Andrez
de peccato originis. 3. Swalbacense, inter Pareium, & Melhusium, aliosque Jesuitas. 4. Fontbellaqueense, inter Perronium & Du Plessis. 5. Paristense, inter Du Moulin & Guntyer.
6. Fukonis, Hammeri, Charci, cum Campiano Jesuita. 7. Rainoldi cum Harto multiplici refertum eruditione; quibus
catera, qua occurrant in eodem genere, à studioso posfunt adjici.

Gloria Patri & Filio & S.S.

X B G W

In Syntagma Scholasticæ Theologiæ Index Mnemonicus.

PROOEMIUM.

De Theologia Scholastica ingenere. pag. 1.

Index Capitum.

I. DEO. pag. 4.

Del

2. OPERIBUS IPSIUS. pag. 7.

3. PECCATO. pag. 11.

4. REDEMPTIONE, is quo

Sect. \$ 1m2 } De \$ LEGE. p. 15.

5. GRATIA. pag. 23.

6. SACRAMENTIS. pag. 27.

Ly NOVESSIMIS. pag 92.

INDEX

INDEX CAPITUM IN Synoplin Conciliorum.

I. De SYNODIS in genere, pag.I.

(2. JUDAICIS. pag. 4.

3. APOSTOLICIS. pag. 8.

4. OECUMENICIS GRÆCIS. pag. 11.

5. OECUMENICIS LATINIS. pag. 20.
6. CONTROVERSIS. pag. 29.
7. REJECTIS. pag. 38.
8. NATIONALIBUS. pag. 47.

o. De COLLOQUIIS. pag. 54.

Syllabus Conciliorum.

De Conciliis Judaicis. I., Sichemiticas 2. Hierofolymitanus 1 45 3. Carmelitanus. Talia fuêre, 4. Hierofolymitanus 2dus / pag. 5. Conventus 5. Hierofelymitanın 3tius & Hierofelymitanus 4tus 7. Synodus, que dicitur Sapientum. pag.6.

H3

GAP.

CAP.

Index Capitum

a to the site and the site of the site of	
CAP. 3. De Conciliis Apostolicis.	
1. De Surrogatione Matthix in locum Judæ proditoris. 2. De electione septem Diaconorum. 3. De lege ceremoniali non urgendâ. 4. De toleratione legalium ad tempus. 5. In quo Symbolum quod dicitur Apostolicum, mutuis Apostolorum operibus fertur esse constatum. 6. Quod obtrust Ecclesiae Canones 85 incertae sidei, sub Apostolorum authoritate. 7. Antiochenum.	-
CAP. 4. De Conciliis Occumenicis Grzeis,	
Horum in- figniora fuere 1. Nicenum 1 ^m pag. 12. 2. Constantinopolitanum 1 ^m 3. Ephesinum 1 ^m 4. Chakedonense. pag. 14. 5. Constantinopolitanum 2 ^{dum} pag. 15. 6. Constantinopolitanum 3 ^{dum} pag. 16. 7. Nicenum 2 ^{dum} pag. 17.	
CAP. 5. De Conciliis Occumenicis Latinis,	
Hac Gracis flatuuntur parallela 1. Ariminense. pag. 20. 2. Laterana 41. pag. 21, & 22. 3. Laugdanensia 20. pag. 23, & 24. 4. Viennense. pag. 24. 5. Florensinum. pag. 25. 6. Lateranense 5 tum 7 pag. 26.	

CAP.

In Synoplin Conciliorum.

GAP. 6. De Conciliis controversis.

1. Constantinopolitanum 4tum pag.29.

2. Sardicenfe. pag. 30.

3. Syrminense five Syrmiense. pag.31. Cujuſmodi

4. Quinifextum. pag. 32: habeantur

5. Francofurtenfe. pag. 33. 6. Constantienfe. pag. 34.

7. Bafileense, pag, 35.

CAP. 7.

De Conciliis rejectis.

1. Antiochenum. pag. 38.

2. Mediolanense. pag. 39.

Hoc fligmate 3. Seleucienfe. pag. 40.

notantur pre 4. Ephesinum 2dum. pag. 41. cæteris

5. Constantinopolitanum 21. pag. 42.

6. Pifanum 1um. pag. 43.

7. Pifanum adum. pag. 44.

CAP. 8.

De Conciliis nationalibus.

were timige days.

1. Italica.

2. Hifanica.

Hæc di 2. Gullica.

Aribuun- 4. Germanica. Spag. 49.

tur in

5. Orientalia. 3 pag. 50. 6. Africana. S

7. Britannica. pag.51.

r. Publicæ

authorita-

tis disposi-

tione, cujus

classis ista

fuêre cum

1. Fratribus dissen1. Marpurgense.
2. Spirense.
3. Smalchaldicum
4. Interimisticum.
2. Altenburgense.
4. Torgense.
7. Hertzbergense.

2. Pontificis 2. Ratistonensia 3. quorum 3. Possiacenum. eminentiora feruntur 6. Oxoniense.
7. Londinense.

7. Londinense.
3. Eutheranis, Cal-St. Maulbrunense.
vini anis, Zwin-St. Wittenbergense. Spag. 57.

glianisinter fele 43. Francofurtenje.

4. Anabaptistis *** ibid.

5. Remonstrantibus, instar horum omnium est illud Hagiense xxxx ibid.

6. Anti-Trinitarii, huc referend. I Genevense w

7. Disciplinariis.

2. Privata Doctorum difeeptatione arbitraria, quibus adjici pollunt

1. Vinariense 2. Argentoratense. 3. Swalbacense.

4. Fontbellaqueense.

5. Paristense.
6. Fulconis, Hanneri &c.
cũ Campanio Jesuita.
7. Rainoldi cum Harto

pag. 57.

pag. 56.

FINIS.

Colloquia Ecclefiaftica fuerunt conventus inter Theologos habiti vel,

